

Л. С. Кравченко, Г. М. Солоденко, Є. М. Кушнір

ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ РОЗРОБЛЕНого АПІГЕЛЮ В ЛІКУВАННІ КАТАРАЛЬНОГО ГІНГІВІТУ

Одеський національний медичний університет

Останнім часом спостерігається високий рівень поширеності запальних та запально-дистрофічних захворювань пародонта серед населення. Ця тенденція є найбільш характерною для великих міст із техно – та антропогенным забрудненням навколошнього середовища. Незважаючи на сучасні тенденції вдосконалення методів діагностики і лікування, впровадження новітніх медичних технологій, суттєвого зниження пародонтологічної захворюваності серед дорослого населення України не спостерігається. Тому розробка нових лікарських засобів та методів лікування і профілактики запальних захворювань пародонта є актуальною проблемою сучасної медицини. Одним із відомих використовуваних методів індивідуальної профілактики захворювань пародонта є аплікації спеціальних засобів. Аналіз наведених у літературі даних [1,2] та отриманих раніше результатів експериментальних досліджень дозволив виявити виразну протизапальну, слизостимулюючу дію прополісу, що викликало інтерес до вивчення впливу нового гелю «Апідент» на тканини пародонта, на склад ротової рідини при гінгівітах.

Мета дослідження – вивчення лікувально-профілактичної дії гелю «Апідент» на основі прополісу на склад, властивості ротової рідини та тканини пародонта при катаральному гінгівіту.

Матеріали і методи дослідження

Для вивчення лікувально-профілактичної дії гелю «Апідент» при запальних захворюваннях

пародонта було проведено обстеження та лікування пацієнтів віком від 15 до 20 років, які були розподілені на 2 групи. В першу групу (основну) були виділені особи з катаральним гінгівітом, у яких були гіперемія, кровоточівість ясен при зондуванні, відсутність патологічних зубоясennих кишен, незадовільний рівень гігієни порожнини рота (22 людини). Контрольну – другу групу склали 10 осіб, зіставлених з 1-ю за віком та статтю, але без ознак запалення і дистрофічних процесів у пародонті та без супутніх соматичних захворювань.

Для оцінки клінічного та гігієнічного стану пародонта використовували такі індекси: РМА (C. Parma), Рі (A. Russel) [3,4], кровоточивості (H. Muhlemann), індекс гігієни. Діагноз хронічного катарального гінгівіту встановлювали на основі скарг хворих, клінічного огляду, визначення на пробу Шіллера – Писарева, яка відображала ступінь запалення слизової оболонки ясен [5]. Указані об'єктивні параметри вивчали в динаміці використання гелю «Апідент». Усім дослідженням проводили санацію порожнини рота, усуваючи місцеві подразники, пацієнтам основної групи щодня протягом двох тижнів (14 днів) проводили аплікації гелю «Апідент» (по 15 хв.).

Для визначення функціональної активності слинних залоз та метаболічних змін у слизовій оболонці порожнини рота при катаральному гінгівіті вивчали кількісні та біохімічні показники ротової рідини пацієнтів.

Ротову рідину (РР) у пацієнтів збирали в мірні пробірки протягом 10 хв. у першій половині дня для виключення впливу фактора часу доби.

Швидкість виділення ротової рідини (ШР) визначали за формулою:

$$\text{ШР} = V/T,$$

де V – об'єм РР у пробірці; T – час збирання (10 хв.) [6].

Рівень запальних процесів визначали за вмістом білка та загальної протеолітичної активності в РР. Концентрацію білка в РР визначали за Лоурі [7]. У надсадовій фракції РР (після центрифугування при 3000g протягом 15 хв. при $t=4^{\circ}\text{C}$) визначали загальну протеолітичну активність (ЗПА) за розподіленням казеїну при $\text{PH}=7,6$ методом Кунітца в модифікації А. П. Левицького [8]. Активність ферменту виражали в нанокатал на літр, приймаючи за 1 нкат 1 нмоль тирозину, відщепленого від казеїну за 1с. Визначали в ротовій рідині концентрацію малонового діальдегіду (МДА) [9], активність каталази [10] і обчислювали антиоксидантно-прооксидантний індекс (АПІ) [11] за формулою:

$$\text{АПІ} = \frac{\text{А кат}}{\text{СМДА}} \cdot 100,$$

де А кат – активність каталази,

СМДА – концентрація МДА.

Отримані дані обробляли статистично, застосовуючи критерій достовірності Ст'юдента.

Результати дослідження та їх обговорення

Результати досліджень показані в табл. 1.

Таблиця 1

Вплив гелю «Апідент» на динаміку параклінічних показників при хронічному катаральному гінгівіті легкого та середнього ступенів тяжкості

Показники	Групи досліджуваних, n=32	До застосування	Після застосування
Швидкість секреції РР, мл/хв	1-а 2-а	0,22±0,01 0,32±0,01	0,41±0,02* 0,34±0,03
Індекс гігієни, бали	1-я 2-а	1,90±0,10 2,10±0,10	0,90±0,08* 1,50±0,10
Індекс РМА, %	1-я 2-а	43,70±0,80 34,20±0,80	9,20±1,00* 20,60±1,00
Індекс РІ	1-я 2-а	2,30±0,06 1,80±0,04	0,40±0,03* 0,60±0,09*
Індекс кровоточивості, бали	1-я 2-а	1,60±0,05 1,10±0,02	0,50±0,01* 1,10±0,02

Примітка: * – $P < 0,05$ при порівнянні між групами.

Як видно з даних табл. 1, після застосування гелю покращився гігієнічний стан порожнини рота, спостерігалося зниження індексів РМА, РІ та індексу кровоточивості, а також підвищення швидкості слизовиділення. Після лікувальних заходів пацієнти вказували на підвищення комфорності в порожнині рота, відсутність кровоточивості при чищенні зубів, ясна набували блідо-рожевого забарвлення, щільно прилягали до шийок зубів.

Порівняльний аналіз стану тканин пародонта і гігієни порожнини рота в пацієнтів з катаральним гінгівітом, яким застосовували аплікації гелем «Апідент», визначив виразну позитивну динаміку клініко-функційних індексів. Індекс РМА після лікування знизився в середньому майже в 4,75 разу, пародонтальний індекс Рас-

села став нижче в середньому в 5,75 разу. Індекс кровоточивості зменшувався в пацієнтів із катаральним гінгівітом після лікування в середньому в 3,2 разу, що свідчить про значне зниження проникності ясенних кровоносних судин під дією гелю. Оцінюючи гігієнічний стан ротової порожнини в обстежених пацієнтів, було виявлено, що після застосування гелю індекс гігієни у хворих на катаральний гінгівіт зменшився в 2,1 разу і склав у середньому 0,90±0,08 бала, що навіть на 40% було нижче, ніж у контрольній групі.

Про протизапальну дію гелю «Апідент» свідчать результати біохімічних досліджень ротової рідини (табл. 2). Як видно з таблиці 2, концентрація білка в РР хворих із хронічним катаральним гінгівітом (ХКГ) значно підвищена

та суттєво знижується за застосування гелю. При ХКГ майже в 1,5 рази підвищений рівень ЗПА. Апідент вірогідно знижує цей рівень до нормального значення, що може свідчити про протизапальну дію гелю.

Рівень МДА як індикатора процесів пероксидації ліпідів у пацієнтів із ХКГ був майже в 2,5 рази вище значення в здорових з інтактним пародонтом. Проведення аплікацій гелем «Апідент» привело до зниження складу МДА в ротовій рідині в середньому на 42,4%. Активність антиоксидантного ферменту каталази мала тенденцію до зниження при ХКГ і вірогідного підвищення за застосування гелю. Розрахований антиоксидантно-прооксидантний індекс АПІ різко знижується при гінгівіті та вірогідно підвищується за лікування гелем «Апідент».

Таблиця 2

Вплив гелю «Апідент» на біохімічні показники ротової рідини хворих на хронічний катаральний гінгівіт легкої та середньої тяжкості

Показники	Здорові, n=10	Хворі ХКГ, n=22	
		до лікування	після лікування
Білок, г/л	1,38±0,13	2,62±0,16 p<0,001	1,68±0,14 p<0,05 p1<0,05
ЗПА, мкаг/л	6,84±1,00	9,80±1,00 p<0,001	6,60±0,50 p<0,05 p1<0,001
МДА, мкмоль/л	0,48±0,02	1,18±0,08 p<0,001	0,68±0,05 p<0,001 p1<0,001
Каталаза, мкаг/л	0,11±0,01	0,09±0,01 p>0,05	0,13±0,01 p>0,05 p1<0,05
АПІ, %	22,91±1,60	7,62±1,10 p<0,001	19,11±1,00 p>0,05 p1<0,001

Примітка: Р – показник вірогідності розходжень з групою «здорові»; Р – показник вірогідності розходжень з групою «до лікування».

Отже, застосування апігелю по- фармакологічної дії. Речовини, ліпшує клінічний стан пародонта, які входять до складу прополісу, вірогідно знижує показники паро- здатні дифундувати в тканини та донтальних та гігієнічних індексів, безпосередньо діяти на обмін ре- що свідчить про високу лікуваль- човин, трофіку і регенерацію.

но-профілактичну ефективність гелю. Клінічне застосування ге- лю «Апідент» супроводжувало- ся нормалізацією салівації та біохімічних показників ротової рі- дини, що пов'язано насамперед зі складом гелю. Відомо, що пропо- ліс, який входить до складу гелю, належить до складних речовин із великою кількості хімічних сполук, які зумовлюють діапазон його

результати дають підставу рекомендувати більш широке використання гелю «Апі- дент» у комплексних програмах профілактики і лікування стома- тологічних захворювань.

Висновки

1. Клінічне застосування гелю «Апідент» у вигляді аплікацій ви- значило його пародонтопротек- торну ефективність.

2. Гель «Апідент» зменшує за- пальні процеси в тканинах па- родонта, нормалізує салівацію, поліпшує показники гігієни по- рожнини рота.

3. Лікування хворих ХКГ гелем «Апідент» приводило до знижен- ня в ротовій рідині концентрації білка, рівня ЗПА і МДА та підви-щення активності каталази й ін- дексу АПІ.

4. Отримані дані свідчать про перспективу застосування гелю «Апідент» для профілактики і ліку-вання стоматологічної патології.

Література

1. Крячко А. Г. Влияние профилактических средств на состояние полости рта у военнослужащих ВМС Украины / А. Г. Крячко, К. Н. Косенко, О. А. Макаренко // Вісник стоматології. – 2007. – № 2. – С. 28-32.
2. Кравченко Л. С. Эффективность эписоловой мази на основе прополиса для первичной профилактики кариеса зубов и заболеваний пародонта / Л. С. Кравченко, Г. Н. Солоденко, С. А. Бас // Досягнення біології та медицини. – 2008. – № 2 (12). – С. 59-62.
3. Pamma C. Parodontopathien. I. A. Verlag Leipzig. 1960. – 203S.
4. Russel A. L. A system of classification and scoring for prevalence surveys of periodontal disease // J. Dent. Res. – 1.03.2012 р. 1956. – Vol. 36. – P. 922-925.
5. Данилевский Н. Ф. Заболевания пародонта / Н. Ф. Данилевский, А. В. Борисенко. – К.: Здоров'я, 2000. – 461С.
6. Физико – химические методы исследования смешанной слюны в клинической и экспериментальной стоматологии / А. Н. Питаева, В. Г. Сунцов, В. А. Дистель. – Омск, 2001. – 121С.
7. Protein measurement with Folin phenol reagent / O. N. Lowry, N. I. Rosebrough, A. L. Farr, R. J. Randall // J. Biol. Chem. – 1951. – Vol. 193. – P. 265-275.
8. Барабаш Р. Д. Казеинолитическая и БАСС – эстеразная активность слюны и слюнных желез крыс в постнатальном онтогенезе / Р. Д. Барабаш, А. П. Лесицкий // Бюллетень экспериментальной биологии и медицины. – 1973. – № 8. – С. 65-67.
9. Стальная И. Д. Метод определения малонового диальдегида с помощью тиобарбитуровой кислоты // И. Д. Стальная, Т. Г. Гаришвили // Современные методы в биохимии. – М.: Медицина, 1977. – С. 66 – 68.
10. Гирин С. В. Модификация метода определения активности каталазы в биологических субстратах / Ги- рин С. В. // Лабораторная диагностика. – 1999. – № 4. – С. 45-46.
11. Левицький А. П. Антиоксидантно – прооксидантний індекс сироватки крові щурів з експериментальним стоматитом і його корекція зубними еліксірами / [А. П. Левицький, В. М. Почтар, О. А. Макаренко, Л. І. Гриден] // Одеський медичний журн. – 2006. – № 1. – С. 22-25.

Стаття надійшла
1.03.2012 р.

Резюме

У 22 пацієнтів із хронічним катаральним гингівітом були вивчені салівання та ряд біохімічних показників ротової рідини до і після лікування гелем «Апідент» на основі прополісу, установлене при ХКГ зниження швидкості салівачі, підвищення в ротовій рідині вмісту білка, активності протеаз і малонового діалдегіду. Застосування розробленого апітету на основі прополіса нормалізує салівачі, знижує рівень білка, активність протеаз, концентрацію МДА і підвищує активність каталази та антиоксидантно-прооксидантний індекс (АПІ) в обстежених.

Ключові слова: салівачі, ротова рідина, гингівіти, активність протеаз, антиоксидантно-прооксидантний індекс.

Résumé

У 22 пациентов с хроническим катаральным гингивитом (ХКГ) были изучены саливация и ряд биохимических показателей ротовой жидкости до и после лечения гелем «Апидент» на основе прополиса. Установлено при ХКГ снижение скорости саливации, повышение в ротовой жидкости содержания белка, активности протеаз и малонового дигидрида (МДА). Применение разработанного апитета на основе прополиса нормализует саливацию, снижает уровень белка, активность протеаз, концентрацию МДА и повышает активность катализы и антиоксидантно-прооксидантный индекс (АПИ) у обследованных.

Ключевые слова: саливация, ротовая жидкость, гингивиты, активность протеаз, антиоксидантно-прооксидантный индекс.

Summary

Salivation and some biochemical indices of oral liquid were studied in 22 patients with chronic catarrhal gingivitis (CCG) before and after the treatment with gel «Apident» based on propolis. Reduction in salivation speed, increase of albumen contents activity of proteases and malonic dialdehyde (MDA) in oral liquid were determined at CCG. The application of the elaborated treatment gel «Apident» based on propolis normalizes salivation, reduces the level of albumen, activity of proteases and MDA concentration as well and increases catalase and antioxidant – prooxidant index (API) activity in the examined patients.

Key words: salivation, oral liquid, gingivitis, activity of proteases, antioxidant – prooxidant index.